

Kutatói tevékenységem kiindulási pontja az a már mások által is megfogalmazott megállapítás, hogy megváltozott világunkban – a társadalomban, a kultúrában, de akár az építőiparon belül is –, alapjaiban értelmeződik át az építész szerepe és feladata. Sok tekintetben kikerül kezéből az irányítás marsalbotja, egyre erőteljesebben determinálják tevékenységét gazdasági és technológiai szempontok, más tekintetben azonban egyre összetettebb is feladatköre. Egyre újszerűbb és egyre sokszínűbb művészeti és tudományos határterületet érint alkotómunkája, a kihívások, a felvetett kérdések és megoldandó problémák is egyre több diszciplína felől érkeznek. Ritkán korlátozódik feladata pusztán egy ház megtervezésére, grafikai, webdesign, világítási, szcenikai, médiaművészeti, belsőépítészeti, formatervezési vagy akár kertészeti koncepciók megalkotásában és összehangolásában kell részt vegyen. Érzékenységének és reakció-készségének több eszközön keresztül is meg kell tudni mutatkozni, gondolatának szabad kifejezését és az ahhoz használt médiumot maga a feladat definiálja majd.

Korunk legprogresszívebb építészeti, képzőművészeti és design alkotásai elmoszák a művészeti ágak és eszközök közötti határokat, kihasználják a váratlanul kínálkozó gondolati és technikai lehetőségeket és kihívásokat, új megfogalmazásokat virtuális és valós tárgyakat, alkalmazásokat hoznak létre, melyek egyik pillanatról a másikra képesek befolyásolni, sőt akár alapjaiban is átformálni életünket.

Elsősorban külföldön már nyilvánvaló a különböző művészeti, kommunikációs és műszaki szakok, képzések egymás felé való nyitása, közös kutatási-, alkotóprojektjeinek sikeres működése, nálunk ez a folyamat lassan indul, inkább független csoportok, alkotók projektjei ismertek, az oktatási intézmények lemaradtak e téren.

Céлом olyan együttműködési háló, kutatási terület kidolgozása, melynek alapja ez a szemlélet. Vizsgálom a több művészeti ág alkotói közös tevékenységében megvalósuló projektek oktatásba való beépíthetőségét, elméleti és gyakorlati kidolgozásának feladatait. E kutatás – és az ebbe integrálódó tudományos és művészeti projektek – eszköz- és helyiségigénye a karon nagyrészt létezik, a program a meglévő infrastruktúrával (műhely, számítógép és szerszámok) is elindítható, de további fejlesztésekkel a program kibővíthető.

Céлом az építészettel rokon aktív művészeti ágak megismerése, azok az építészetre és egymásra gyakorolt hatásainak, kapcsolódási pontjainak vizsgálata, képzésbe történő aktív átültetése.

Céлом még a formatervező, tárgyalkotó művész, asztalos, látványtervező és egyéb művészeti ággal kialakítandó közös kreatív, egymásra kölcsönösen reagáló gondolkodás, egy interdiszciplináris nyelv megalkotása.

Lényegesnek gondolom az élet bármilyen területén megfogalmazódó kérdésekre gyors, kreatív és helyes válaszadás képességének előhozását.

A graduális képzés alatti impulzusok befolyásolhatják, irányíthatják a hallgatókat. Az érdeklődési körök tágítása, mely nem pusztán elméleti, hanem gyakorlati is lehet, részévé tudna válni a képzésnek. Valós feladatok megoldását az általunk ismert és tanított logikával is el lehet végezni, de több más területen dolgozó szakember tervezésbe való bevonásával szélesíteni lehetne ezt a látókört.

Ehhez véleményem szerint a modern és klasszikus technológiák és tudások ötvözésén át vezet az egyik út. Ezt a közös nyelvet az egyetem falain belül el lehetne kezdeni tanulni, olyan workshopok, és akciók keretein belül, melyek a hallgatókat aktívan érintik.